

acceptabel Lov gennemført, skønt det for mig staar saaledes, at Udsigterne ikke ere videre gunstige i saa Henseende; men man kan jo ogsaa undertiden se lidt for mørkt paa Forholdene. Det er mit Haab, at det vil lykkes et Udvalg at faa Sagen gennemarbejdet saaledes, at den kan blive ganske anderledes acceptabel, end Tilfældet er ved dette Forslag, som Landstinget her har tilstillet os. Jeg skal slutte med at sige, at jeg for mit Bedkommende gerne skal bidrage, hvad jeg formaar, til at vi virkelig kunne faa gennem dette Lovforslag en forvarlig Forandring i de bestaaende Kreditforeningers Statutter; men saa vidt, som Landstinget er gaaet, kan jeg ikke og vil jeg aldrig kunne gaa, thi jeg finder ikke fjerneste Grund dertil. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, for ganske kort at klargøre min Stilling til dette Spørgsmaal.

P. Madsen: Jeg ser ikke saaledes paa § 1 som det ærede Medlem for Ribe (Bust), der mener, at Paragraffen ingen Fremskridt indeholder eller i alt Fald meget smaa; jeg tror virkelig, at denne § 1 indeholder væsentlige Fremskridt, som det vilde være af Betydning at faa givet Lovskraft. Saa meget mere beklager jeg derfor, at der er vedhæftet en saadan § 2, som gør et Indgreb i Selvfystyreprincipet inden for Kreditforeningernes Omraade, et Indgreb, der efter min Mening er aldeles uberettiget, idet der ikke er sket noget Misbrug paa Grund af det Selvfystyre, som tidligere har været raadende der. Med Hensyn til, at $\frac{3}{10}$ af Laanet i Forhold til Vurderingssummen skal være afdragsfrit, tror jeg virkelig ogsaa, at det vil have sin Betydning. Der er mange, som have gode og aldeles sikre Laan, og som ikke bryde sig om, at disse Laan skulle amortiseres. Naar de ikke kunne faa dem i Kreditforeningerne, søge de andetsteds hen, til Overformynderiet, Livsforsikringsanstalten eller lignende Institutioner, hvad jeg tror vil være et Tab for Kreditforeningerne og derigennem ogsaa for Medlemmerne, da det er indlysende, at jo flere Medlemmer, Kreditforeningerne faa, desto billigere kunne de administreres, og desto mere Gavn kunne de gøre Befolkningen. Hvad det angaar, at Bidragene til Reserve- og Administrationsfonden kunne betales i to Terminer, mener jeg ogsaa, at det er et Fremskridt. Skal der stiftes et Laan, er det tidt saaledes, at man er meget betænkelig ved de store Udgifter, som ere forbundne dermed i Øjeblikket. Efter dette Forslag vilde disse Udgifter blive fordelt over to Terminer, hvilket forekommer mig at være et Fremskridt. Med Hensyn til

det solidariske Ansvar, som efter Forslaget skal beregnes med 10 pCt. af Restgælden, medens det, saaledes som vi nu have det i Kreditforeningerne, beregnes med $66\frac{2}{3}$ pCt. af Hovedstolen mener jeg ogsaa, at det er en meget stor Fordel. Naar der nu stiftes et Laan i en Kreditforening, forekommer det mig at være af overordentlig stor Betydning, at det solidariske Ansvar paa den Maade kan blive forandret. Naar der nu stiftes et Laan f. Eks. paa 24,000 Kr., og det solidariske Ansvar skal beregnes med $\frac{2}{3}$, vil dette forøge Laanet saa meget, at der ingen Mulighed vil være for at faa Ejendommen vurderet saaledes, at der i de allerfleste Tilfælde kan være Tale om at faa noget Til lægslaan. Hvad den Bestemmelse angaar, at Kreditforeningerne ikke maa beholde overtagne Ejendomme længere end 3 Aar, er det ganske vist et Indgreb i Selvfystret; men jeg ser saaledes paa den Sag, at i Reglen ere Kreditforeningerne bedst tjente med at tage Tabet straks. Naar en Kreditforening skal administrere et Pant, er dette i Reglen forbundet med saa store Omkostninger, at den i Grunden ikke kan være tjent dermed. Naar det ærede Medlem for Ribe (Bust) talte om, at vi levede i Reformpolitikkens Tid, og derfor ikke mente at kunne gaa ind paa dette Forslag, mener jeg netop, at der, fordi vi leve i en saadan Reformpolitikkens Tid, er Grund til at tage de smaa Fremskridt, naar de kunne faas, og at vi ikke skulle umuliggøre dem, saaledes som det her let kan ske. Jeg vil derfor anbefale dette Lovforslag paa det bedste, men dog selvfølgelig saaledes, at det Selvfystyreprincip, som har været raadende, og som, hvad jeg nævnedes før, ikke er blevet misbrugt, kan blive opretholdt.

Bluhme: Jeg vil kun over for de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgtreds (Bust) med Hensyn til det første Punkt, at der ingen Grund var til at give inamortisable Laan, bemærke en Ting, og det er, at naar han sagde, at det var en saa naturlig Fremgangsmaade at hjælpe den unge Mand til lidt efter lidt at samle op samle Kapital, efter at han havde købt en Ejendom og altsaa daarlig kunde lægge noget til Side, saa vil jeg hertil svare, at dersom ikke hele vort Jordbrug arbejder i det blaa, maa vi dog gaa ud fra, at Jorden i sig selv er en temmelig god Sparekasse for de Kapitaler, Landbrugerne anvende paa Jorden, Bygningerne, Besætningerne og det hele. Hvis de ikke derved forbedre Ejendommene og derved skaffe dem en højere Værdi, saa synes jeg nemlig, at Arbejdet er temmelig haab-